కథా కౌముది

మనిషి

దమ్మవళం శ్రీనివాస్

అలజడిగా ఉంది రాధకు. ఏం చేయాలో అర్థంకావటం లేదు. పడగ్గది తలుపు గొళ్ళెం బిగించి మంచం మీద కూర్చొని ఆలోచిస్తుంది. ఫేన్ వేసుకోవాలన్న స్పృహ కూడా లేకపోవటంతో ఒళ్ళంతా చమటలు పట్టేసినయ్. ఈలోగా ఎవరో తలుపు దబదబా బాదడం వినిపించి ఉలిక్కిపడింది. "ఎంతసేపే లోపల? వాళ్లొచ్చే టైమ్ అయింది. తొందరగా తయారవు. అవతల నాకు బోల్డంత పనుంది.." గట్టిగా అరిచి చెప్పి జవాబు కోసం చూడకుండా హడావిడిగా వెళ్ళిపోయింది తల్లి శారద.

ఇంక తప్పదనుకుంటూ లేచింది రాధ. తండ్రి మీద కోపం ముంచుకొచ్చింది. చెప్పాపెట్టకుండా ఏదో పెళ్ళి సంబంధం పట్టుకొచ్చాడు. తన స్నేహితుడెవరో చెప్పాడట చాలా మంచి కుటుంబం అని. ఆ పూటే వాళ్ళు తనను చూసుకోటానికి రాబోతున్నారు. అన్నీ సరిపోతే సంబంధం కూడా కుదుర్చుకొనే ఉద్దేశంతో ఉన్నారు. ఇంతకు మించి వివరాలు తెలీవు. హడావిడిగా ఫోన్లో విషయం చెప్పి తానూ కాసేపట్లో ఆఫీసు నుంచి వచ్చేస్తానని తయారుగా ఉండమని చెప్పాడు తండ్రి. తల్లికి క్లుప్తంగా విషయం చెప్పి తన కంగారు బయటపెట్టకుండా గదిలోకి దూరి తలుపేసుకుంది రాధ.

ఏడాదిగా ప్రేమిస్తున్న చందూ మనసులో అదేపనిగా మెదులుతున్నాడు. తనను చూసుకోడానికి ఎవరో వస్తున్నారని తెలిసిన వెంటనే అతనికి ఫోన్ చేసి చెప్పాలనిపించినా ధైర్యం చాలక ఆ పని చేయలేకపోయింది. చెబితే ఉన్నపళంగా ఆక్కడకు వచ్చి నానా గొడవ చేస్తాడు. ఇలాంటి విషయాల్లో అతను జగమొండి. పైగా ఏదో పనిమీద అతను సొంతూరు వెళ్ళటం వల్ల రెండ్రోజులుగా సరిగ్గా మాట్లాడటం కుదర్లేదు. ఇప్పుడీ శుభవార్త తెలిసిందంటే మండిపడి ఊళ్ళో పన్లు మానుకొని మరీ ఇంటికి వచ్చి తండ్రి పరువు తీసేస్తాడు. ఇందులో అతన్ని తప్పుబట్టడానికి కూడా ఏమీ లేదు. తనంటే అతనికి విపరీతమైన ఇష్టం, ప్రేమ..

ఇంట్లో ముందే చెప్పాల్సింది. ఛ. తండ్రి అంత తేలిగ్గా ఒప్పుకునే రకం కాదు. కనీసం తల్లితో అయినా ఈపాటికే చెప్పుంటే ఇక్కడిదాకా వచ్చేది కాదేమో. అయినా ఇంత హఠాత్తుగా ఇలా జరుగుతుందని ఎవరికి తెలుసు. ముందు పెళ్ళిచూపుల తంతు ముగించేస్తే మిగితా విషయాలు తరువాత చూసుకోవచ్చు.

చిన్నగా నిట్టూర్చి ఆటాచ్డ్ బాత్రూమ్ లోకి వెళ్ళి మొహం కడుక్కొని వచ్చి మంచం మీదుంచిన కొత్త చీర యాంత్రికంగా కట్టుకుంటూ మళ్ళీ ఆలోచనలో పడింది. ఆ వస్తున్న వాళ్ళకు తను నచ్చేసి వెంటనే సంబంధం కుదుర్చుకుంటే ఏం చేయాలి? అసలు వాళ్ళెవరో ఏంటో కూడా తెలీదు. తన ఫొటో ఏమైనా తండ్రి వాళ్ళకు పంపి ఉంటాడా? ఫొటో నచ్చే ఇక్కడకు వస్తున్నారా? ముస్తాబవుతూ అద్దంలో తనని పైనుంచి కిందిదాకా చూసుకుందోసారి. కొత్త నీలం రంగు చీరలో తెల్లగా మెరిసిపోతూ నాజూగ్గా, పొడుగ్గా చాలా అందంగా కనిపించింది. తను నచ్చకపోయే ఛాన్స్ చాలా తక్కువ. ఒక్కతే కూతురు కావటంతో కట్నం విషయంలో కూడా ఏమాత్రం రాజీ పడదు తండ్రి.. ఏదోకటి చేసి ఈ సంబంధం తప్పించాల్సిందే. అయినా అబ్బాయికి తను నచ్చితే సరిపోదు కదా. తనకూ అబ్బాయి నచ్చాలి. తనెలాగూ ఈ పెళ్ళికి ఒప్పుకోదు కాబట్టి ఎక్కువగా ఆలోచించటం అనవసరం. ఏదైతే అదయింది. వాళ్ళు వచ్చి వెళ్ళిపోయాక వాళ్ళ రియాక్షన్ చూసి, కుదిరితే ఈ రాత్రికే చందూ గురించి ఇంట్లో చెప్పెయ్యాలి. ఇలా ఆలోచించి మనసు కుదుటపరుచుకొని తలుపు తీసి బయటకు వెళ్ళింది.

★★★

సాయంత్రం ఐదున్నర. తల్లికి వంటగదిలో సాయం చేస్తూండగా వాళ్ళొచ్చారని హడావిడిగా చెప్పి వాళ్ళకు స్వాగతం పలకడానికి వెళ్ళిపోయాడు రాధ తండ్రి. అబ్బాయితోపాటు అమ్మా, నాన్నా వచ్చారు. వాళ్ళని ముందుగదిలో సోఫాలో కూర్చోబెట్టి మాట్లాడుతున్నాడు తండ్రి. వచ్చిన వాళ్ళను లోపల్నుంచి చాటుగా చూసింది రాధ ఆసక్తిగా. అబ్బాయి ఓ పక్కగా కూర్చొని రాధ తండ్రి చెప్పే విషయాలు శ్రద్ధగా వింటున్నాడు. అతడి అమ్మా, నాన్నా మరో పక్క కూర్చొని ఉన్నారు. అబ్బాయిని మరోసారి పరికించి చూసింది. వయసు ముప్పై లోపే ఉంటుందనిపించింది. నల్లటి రింగుల జుట్టు, ఎర్రటి మొహం, స్టైలిష్ గా సన్నగా కట్ చేసిన మీసాలు, గడ్డం.. బ్లూ జీన్స్ మీద వైట్ షర్ట్ టక్ చేసుకొని చాలా అందంగా సినిమా హీరోల కన్నా బావున్నాడు. ముందుగది కిటికీలోంచి ఇంటి ముందు ఠీవీగా పార్క్ చేసిన వాళ్ళ పొడుగాటి కారు కూడా కనిపించింది. 'అబ్బాయి బావున్నాడు' అప్రయత్నంగా అనుకుంది మనసులో. ఈలోగా శారద ట్రేలో మంచినీళ్ళు పట్టుకెళ్ళబోతూ రాధను తయారుగా ఉండమని చెప్పింది. గదిలోకి అన్యమనస్కంగా వచ్చింది రాధ. అద్దంలో తనని తాను చూసుకుంది. 'అబ్బాయేంటి అంత బావున్నాడు, తన అందానికి సరైన జోడీలా..' మనసులో మళ్ళీ అలజడి. అయితే ఇప్పుడు కారణం వేరు. హేండ్ బేగ్ లోంచి లిప్స్టిక్ తీసి పెదాల రంగులో కలిసిపోయేలా చక్కగా రాసుకొని చూసుకుంది. అందం రెట్టింపైనట్టుగా అనిపించింది.

"అమ్మాయ్, ఇలా రా" తండ్రి గొంతు వినిపించింది. మరోసారి అద్దంలో చూసుకుంటూ జుట్టు, చీర సరిచేసుకొని ముందుగదిలోకి వెళ్ళింది. తండ్రి పక్కనే కూర్చుంది వచ్చిన వాళ్ళకి నమస్కారం చేసి. ఎదురుగా కూర్చున్న అబ్బాయి రాధని పరీక్షగా చూస్తూ చిరునవ్వు నవ్వాడు పలకరింపుగా. తనూ నవ్వింది సిగ్గుపడుతూ. దగ్గరనుంచి అతడు మరింత అందంగా కనిపించాడు. రాధ తండ్రి అబ్బాయిని పరిచయం చేసాడు. పేరు రాకేశ్. ఒక్కడే సంతానం. సి.ఏ పూర్తి చేసి చాలా పెద్ద కంపెనీలో మంచి స్థాయిలో ఉన్నాడు. అదే ఊళ్ళో ఆఫీసుకు దగ్గరగా సొంత విల్లాలో ఉంటున్నారు. ఆ తరువాత కొద్దిసేపు పెద్దవాళ్ళు మాట్లాడుకుంటూ, స్నాక్స్ తింటూ గడిపారు. రాకేశ్ కళ్ళు మాటిమాటికీ తన వైపే తిరగడం గమనించి చిన్నగా నవ్వుకుంది రాధ.

"మీరిద్దరూ ఏదైనా మాట్లాడుకోవాలంటే డాబా మీదకు వెళ్ళండి" అన్నాడు రాధ తండ్రి రాకేశ్ వైపు తిరిగి. జవాబు కోసం చూడకుండా "అబ్బాయిని తీసుకెళ్ళమ్మా.." అన్నాడు రాధతో. లేచి నిలబడింది రాధ. రాకేశ్ కూడా లేచాక ఇద్దరూ ముందుగది బయటకు వచ్చి విశాలంగా ఉన్న మెట్లెక్కి డాబా మీదకు చేరుకున్నారు. జరిగేది కలా నిజమా అర్థంకానట్టుగా అయోమయంగా అనిపించింది రాధకు. అంతటి అందగాడి పక్కన జంటగా నడుస్తూంటే ఏదో తెలియని పరవశం తనని కమ్మేసినట్టుగా, మనసు తన మాట వినాలన్న ధ్యాస కూడా లేకుండా తన పని తాను చేసుకుపోతునట్టుగా అనిపించింది.

చల్లటి గాలి వీస్తూంది. హాయిగా అనిపించింది ఇద్దరికీ. మనసులో రేగుతున్న అలజడిని తొక్కిపెట్టి పైకి సరదాగా ఉండటానికి ప్రయత్నించింది రాధ. ఇద్దరూ కాసేపు ఒకరి గురించి ఒకరు తెలుసుకున్నాక అడిగాడు రాకేశ్ కొద్దిగా మొహమాటపడుతూ "మీరెవరినైనా ఇష్టపడ్డారా ఇదివరకు?"

ఉలిక్కిపడాలన్న ఆలోచన కూడా రానట్టుగా, మెదడు మొద్దుబారినట్టుగా అనిపించింది క్షణకాలం. వెంటనే తేరుకొని "లేదు.." అని చిన్నగా నవ్వుతూ జవాబిచ్చింది, ఏ అనుమానానికీ తావులేకుండా. జవాబు విన్నాక అతడి మొహం మరింత ప్రసన్నంగా మారటం గమనించింది. మరి కాసేపు ఇద్దరూ సరదాగా మాట్లాడుకున్నాక ఇంట్లోకి తిరిగివచ్చారు. ఉత్సాహం రేకెత్తించేలా ఉండే అతడి మాటలు, ప్రవర్తనా బాగా నచ్చినయ్ రాధకు. మాటల మధ్యలో అనుకోకుండా తన చేతివేళ్ళు అతడి చేతిని తాకినప్పుడు కలిగిన అనుభూతి ఆమె మనసుని గిలిగింతలు పెట్టింది.

సంబంధం రెండు కుటుంబాలకూ నచ్చింది. త్వరలో కబురు చేస్తామని అమ్మాయి జాతకం కూడా అడిగి తీసుకెళ్ళారు రాకేశ్ కుటుంబం. అంతా సద్దుమణిగాక, రాధ కుటుంబం వచ్చిన సంబంధం గురించి చాలాసేపు చర్చించుకున్నారు. అన్ని విధాలా సరైన సంబంధం అని తల్లీ తండ్రీ తేల్చేసారు సంతోషంగా. కాసేపటి తరువాత సంబంధం కుదిర్చిన స్నేహితుడు కూడా రాధ తండ్రికి ఫోన్ చేసి అమ్మాయి వాళ్ళకు బాగా నచ్చేసిందన్న వార్త చెప్పాడు.

ఆ రాత్రంతా రాధకు నిద్రలేదు. రాకేశ్ ను మొదటిసారి చూసిన దగ్గరనుంచీ చందూ గురించిన ఆలోచనలు చాలా ఇబ్బందిగా మారాయి. తను చేసేది తప్పా కాదా అని నిజాయితీగా ఆలోచిస్తూ తేల్చుకోవటం చాలా కష్టంగా తోచింది. చందూని ఇష్టపడిన మాట నిజమే. కానీ రాకేశ్ చందూ కన్నా ఎక్కువగా నచ్చేసాడు. ఇందులో ఏంటి తప్పు? చందూని తనింకా పెళ్ళి చేసుకోలేదు కదా. పెళ్ళి చేసుకొని ఉంటే ఇదంతా ఖచ్చితంగా తప్పే. ఇప్పుడు మాత్రం కాదు. అందం, ఆస్తి, సంపాదన, హోదా, చలాకీతనం అన్నింటిలోనూ చందూ మీద రాకేశ్ దే పైచేయి. అతడిలాంటి భర్త దొరకటం అంత తేలిక కాదు. మరింకేంటి సమస్య? చందూతో నడిపిన ప్రేమ వ్యవహారమా? రాకేశ్ వాళ్ళు రాకముందు తను నిజాయితీగా చందూనే పెళ్ళి చేసుకుందామని గట్టిగా నిర్ణయించుకుంది. అయితే ఇప్పుడదంతా మారింది. ఇలా మారటం తప్పా? ఇంతమాత్రానికే తనేమైనా స్వార్ధపరురాల జాబితాలో చేరిపోతుందా? తన స్థానంలో చందూ ఉండి తనకన్నా అందమైన, డబ్బున్న అమ్మాయి తగిలితే ఏం చేసేవాడు? రెండో ఆలోచన లేకుండా తనని వదిలేసేవాడా? అలా అయితే తమ మధ్య ఉన్న ప్రేమకి ఏంటర్ధం? ప్రేమంటే ఇంతేనా? లేక తామిద్దరి మధ్య ఉన్నది కేవలం ఆకర్షణ మాత్రమేనా? అయినా సినిమాల్లో చూపించినట్టు ప్రేమ వ్యవహారాలన్నీ పెళ్ళికే దారితీస్తున్నాయా ఏమైనా. ఒకర్ని ప్రేమించి మరొకర్ని పెళ్ళాడటం ఈరోజుల్లో చాలా మామూలుగా జరిగే విషయం. తనకి చందూతో ప్రేమే ముఖ్యమని అనుకుంటే రాకేశ్ లాంటి వాడ్ని వొదులుకోవాల్సి వస్తుంది. ఇంత గొప్ప సంబంధం వొదులుకోవటం ఏవిధంగా న్యాయం? ఇది స్వార్ధమే అనుకున్నా ఏంటి తప్పు? సరైన జీవిత భాగస్వామిని ఎంచుకొని ఆనందంగా జీవించాలనుకోవటం అసలు తప్పెలా అవుతుంది? చందూకి కూడా తనకన్నా మంచి పిల్లే దొరకొచ్చు. అతడ్ని నిజాయితీగా ప్రేమించిన వ్యక్తిగా తను కోరుకునేది కూడా అదే! నిజమైన ప్రేమకు అర్ధం అవతలి వ్యక్తి సంతోషంగా ఉండాలని కోరుకోవటమే. ఇందులో ఏ స్వార్ధమూ లేదు.

రాత్రంతా చాలాసేపు మేల్కొని రకరకాలుగా ఆలోచించి రాకేశ్ తో తన జీవితం ముడిపడటం అన్ని విధాలా సరైన నిర్ణయమని నిశ్చయించుకుంది. పడుకునే ముందు ఫోన్ చూసుకుంటే చందూ నుంచి పదిహేను మిస్డ్ కాల్స్ కనిపించినయ్. "అంతా ఓకేనా? అర్జెంట్ గా కాల్ చెయ్యి" అన్న మెసేజ్ కూడా వచ్చింది. అప్పుడు గుర్తొచ్చింది పెళ్ళి చూపుల హడావిడిలో తను ఫోన్ చూడటమే మర్చిపోయిందని. ఫోన్ ఆఫ్ చేసి నిద్రలోకి జారుకుంది.

★★★

ఉదయం నిద్రలేస్తూనే రాధ మొహం మీద సిగ్గుతో కూడిన చిరునవ్వు. రాకేశ్ తో పెళ్ళి జరిగినట్టూ, తామిద్దరూ ఏకాంతంగా గడిపినట్టూ వచ్చిన కలలు ఆమెను తన్మయత్వంలో ముంచెత్తాయి. త్వరగా స్నానం మొదలైనవి పూర్తిచేసుకొని ప్రశాంతంగా కూర్చొని తనకున్న అతి పెద్ద సమస్య గురించి ఆలోచించింది. అది చందూకి బ్రేకప్ ఎలా చెప్పడమా అని.

ముందుగా ఫోన్ ఆన్ చేసి చందూకి మెసేజ్ పెట్టింది కాసేపట్లో ఫోన్ చేస్తానని. మెసేజ్ డెలివర్ అవలేదు. ఇదీ ఒకందుకు మంచిదే. తనకూ సమయం దొరుకుతుంది. అయినా ఇలాంటి విషయాలు ఫోన్లో చెప్పటం కన్నా నేరుగా మాట్లాడటమే మంచిది. అతను ఊళ్ళోకి తిరిగి రాగానే కలిసి మాట్లాడాలి. చాలాసేపు ఆలోచించాక ఈ విధంగా చెప్పాలనుకుంది. 'తనకు తండ్రి ఓ పెళ్ళి సంబంధం చూస్తే, తన ప్రేమ విషయం ఇంట్లో గట్టిగా చెప్పేసింది. పెద్ద గొడవ జరిగింది. తను చందూని తప్ప ఎవర్నీ చేసుకోనని మొండిగా చెప్పటంతో, తల్లీ తండ్రీ ఇద్దరూ ఆత్మహత్య చేసుకుంటామని బెదిరించి బలవంతగా పెళ్ళి కుదిర్చారు. తల్లిదండ్రుల మన:శాంతి కోసం ఇప్పుడు ప్రేమని త్యాగం చేయాల్సి వస్తుంది. అందుకే నిన్నంతా ఫోన్ తీయడం కుదర్లేదు..'

ఇవన్నీ చెబుతున్నప్పుడు చందూ ఎలా స్పందిస్తాడో ముందుగానే ఊహించుకొని దానికి ఎలా ప్రతిస్పందించాలో కూడా బాగా అనుకున్నాక తృప్తిగా అనిపించింది. అతను ఎంత మొండివాడైనా, తనే వేరే పెళ్ళికి ఒప్పేసుకుంటే ఏం చేయగలడు. కొన్నాళ్ళు ఇద్దరికీ బాధగానే ఉంటుంది ఆ తరువాత అంతా సర్దుకుపోతుంది. జీవితమంటే సర్దుకుపోవటమేగా.

సాయంత్రానికి చందూనుంచి రిప్లై వచ్చింది, ఎల్లుండి సాయంత్రం ఊళ్ళోకి వస్తున్నానని, రాగానే కలుస్తాడని. మెసేజ్ చదువుకొని చిన్నగా నిట్టూర్చింది రాధ. చందూని ఎప్పుడూ కలిసే పార్క్ లో కలవటం అంత మంచిది కాదు. ఎవరైనా చూస్తే బాగోదు. సంబంధం కూడా చెడిపోవచ్చు. ఏ గుడిలాంటి ప్రదేశమైతే మంచింది. ఎవరైనా చూసినా తప్పుగా అనుకోరు. మరికాసేపు అతడ్ని ఎలా ఒప్పించాలా అని ఆలోచించింది.

★★★

"ఏంటమ్మా నువ్వనేది??" బాధగా అడిగింది రాధ మర్నాటి ఉదయం.

"అవునే. అబ్బాయి తల్లిదండ్రులకి జాతకాల పిచ్చిట. నీ జాతకం ఏమాత్రం సరిపోలేదట. సంబంధం కుదర్లేదు అని బాధపడిపోతూ చెప్పారట. పోన్లే ఎలా రాసిపెట్టుంటే అలా జరుగుతుంది.." కొద్దిగా విచారంగా చెప్పింది శారద. కుటుంబమంతా సంబంధం కుదిరిపోయినట్టే అని సంబరపడ్డారు అప్పటిదాకా.

హతాశురాలైంది రాధ. ఏంటిది ఇలా జరిగింది. రాకేశ్ తో జీవితం గురించి ఎన్నెన్నో ఊహించుకుంది. ఊహలన్నీ పేకమేడలకన్నా దారుణంగా కూలిపోయినయ్. ఆ రోజంతా భోజనానికి తప్ప గదిలోంచి బయటకు రాలేదు. దేనిమీదా మనసు రావట్లేదు. తనకేదో అన్యాయం జరిగినట్టుగా అనిపిస్తుంది. మధ్యలో చందూ చాలాసార్లు ఫోన్ చేసాడు. డిస్కనెక్ట్ చేసి ఇంట్లో ఏదో పనిలో ఉన్నానని మెసేజ్ చేసింది. ఆ తరువాత కూడా వరుసగా కాల్స్ రావటంతో ఫోన్ ఆఫ్ చేసేసింది విసుగ్గా.

సాయంత్రానికి బాధ నుంచి తేరుకొని జరిగిందంతా ఓ పీడకలలా మర్చిపోవాలనుకుంది. పీడకల కాక మరేంటి. చందూని గాఢంగా ప్రేమించి, ఇంకొకర్ని ఎలా పెళ్ళి చేసుకోగలదు? తన జీవితం చందూతో ముడిపడుంది. ఇక రెండో ఆలోచన లేదు. ఇప్పుడే ఇంట్లో చెబితే బాగోదు. కొన్నాళ్ళు పోయాక చెబుదాం. ఇలా కాసేపు ఆలోచించాక మనసు తేలికపడ్డది. చందూతో మాట్లాడదామని ఫోన్ చేస్తే ఎంతసేపటికీ కలవలేదు. తమ ఊళ్ళో సిగ్నల్ సరిగ్గా ఉండదని అతడు చెప్పటం గుర్తుకొచ్చింది. మెసేజ్ పెట్టింది ఫోన్ చేయమని. మళ్ళీ చందూ గురించిన ఆలోచనలు మొదలైనయ్ ఎప్పటిలాగే.

★★★

ఉదయం నిద్రలేస్తూనే చందూ నుంచి ఫోన్. ఉత్సాహంగా మాట్లాడింది రాధ. ఎప్పుడెప్పుడు అతడ్ని కలిసి అతడి కౌగిట్లో కరిగిపోదామా అని మనసు ఉరకలేస్తుంది. కాసేపు మాట్లాడాక సాయంత్రం ఎక్కడ కలవాలో చెప్పాడు. ఫోన్ పెట్టేసాక ఆలోచనలో పడింది. గత కొన్నిరోజులుగా జరిగినవి ఇంకా మనసుని పట్టి పీడిస్తున్నట్టున్నాయి. చందూతో సంభాషణ ఇంతకుముందులా అనిపించలేదు. త్వరగా జరిగింది మర్చిపోయి జరగాల్సింది చూడాలి అనుకుంది చిన్నగా నిట్టూర్చి.

సాయంత్రం ఆరింటికల్లా చందూ చెప్పిన చోటుకు చేరుకుంది. వచ్చిన చోటు సరైందేనా అని అనుమానించి అతను పంపిన లొకేషన్ మేప్ మరోసారి చూసుకుంది. అంతా కరెక్టే. అదే చోటు. సంగీత కచేరీలు, భక్తి కార్యక్రమాలు మొదలైనవి జరిగే సెంటర్ అది. గేట్ తీసుకొని లోపలకు వెళ్ళింది. అక్కడో పెద్ద హాల్లో ఏదో ప్రవచన కార్యక్రమం జరుగుతోంది. మైక్ లో చెప్పటంవల్ల బయటకు కూడా బాగానే వినిపిస్తోంది. లోపలకు తొంగి చూసింది. అంతా సందడిగా ఉంది. టీవీలో భక్తి కార్యక్రమాల్లో తరచూ కనిపించే ఓ పెద్దాయన స్టేజ్ మీద మైక్ ముందు కూర్చొని ప్రసంగిస్తూంటే జనాలు ఆసక్తిగా వింటున్నారు. చెప్పులు బయట విడిచి తను కూడా లోపలకు వెళ్ళి వెనక వరసలో ఓ మూలనున్న కుర్చీలో కూర్చుంది. ఇక్కడకు రమ్మన్నాడేంటి? ఇంకెవరినైనా తనతో తీసుకు వస్తున్నాడా? అని అనుకుంది.

“.. మనుషులు స్వార్థపూరితమైన మనస్తత్వం కలవారు. వారికి కలిగే ప్రతీ అనర్థం, బాధ, దు:ఖం వెనుక ఏదో ఒక స్వార్థపూరిమైన ఉద్దేశం, కోరిక తప్పకుండా ఉంటాయి. అయితే, విచిత్రమేంటంటే తాము పడే బాధలకీ, దు:ఖానికీ తమ స్వార్థమే కారణమన్న చిన్న విషయం అర్థం చేసుకోటానికి కూడా చాలా మంది ప్రయత్నించరు..” చక్కటి ఉచ్చారణతో ఆకట్టుకొనేలా ప్రసంగిస్తున్న పెద్దాయన వైపు విసుగ్గా చూస్తూ, ఆయన చెప్పేది చిరాగ్గా వింటూ కూర్చుంది రాధ ఇంకేం చేయాలో తెలీక.

కాసేపటికి వచ్చాడు చందూ. హాలు తలుపు దగ్గర అతడ్ని చూసి, కుర్చీలోంచి చప్పున లేచి పరుగులాంటి నడకతో దగ్గరకు వచ్చింది సంతోషంగా. అయితే అతడి మొహం పీక్కుపోయి దిగులుగా కనబడింది. ఒంటి మీద ధ్యాస లేనట్టుగా ఉన్నాడు.

"ఏమైంది చందూ? ఏంటలా ఉన్నావ్?" కంగారుగా అడిగింది. ఇద్దరూ హాలు బయటకు వచ్చి ఓ పక్కగా నుంచొని మాట్లాడుతున్నారు.

"నువ్వు నన్ను మర్చిపోవాలి రాధా.." బాధగా చెప్పాడు.

"అదేంటి?? ఎందుకు??"

"మా ఇంట్లో నాకో పెద్దింటి సంబంధం చూసారు. ఊళ్ళో నిశ్చితార్థం కూడా జరిగిపోయింది. నీకు జరిగేది చెబుదామని ఎంతో ప్రయత్నించాను. నువ్వు ఫోన్ ఎత్తలేదు. చాలాసార్లు ఆఫ్ చేసి ఉంది. మా అమ్మా, నాన్నా బలవంతంగా నాకీ సంబంధం కట్టబెట్టారు. నీ గురించి చెప్పి, చేసుకోనని మొండికేస్తే ఇంట్లో పెద్ద గొడవ జరిగింది. చివరకు మా అమ్మ విషం తాగి చస్తానని బెదిరించి నిజంగానే తాగబోయింది. ఏం చేయాలో తెలీక పిచ్చెక్కిపోయి చివరకు వేరే దారేదీ కనబడక వాళ్ళు చెప్పినదానికి ఒప్పుకున్నాను. బంగారంలాంటి నిన్ను దూరం చేసుకున్నాను. ఇదంతా ఫోన్లో కాకుండా నేరుగా కలిసే చెబుదామని ఆగాను.. నిన్ను నాతో ఎవరైనా పబ్లిగ్గా చూస్తే బాగుండదని ఇక్కడకు రమ్మన్నాను.." ఎంతో బాధగా చెప్పాడు. చెబుతున్నంతసేపూ కంటినిండా నీళ్ళు. ఎంతో కాలంగా గుండెల్లో అదిమిపెట్టిన బాధ అంతా ఒక్కసారిగా బయటకు వచ్చినట్టైంది.

నిర్ఘాంతపోయింది రాధ. నోటమాట రాలేదు. ఇలా జరుగుతుందని ఏమాత్రం ఊహించలేదు. కాసేపటికి తేరుకుంది. సర్వం కోల్పోయినవాడిలా ఉన్న చందూని చూసి అప్పటిదాకా ఉన్న కంగారంతా ఇప్పుడు భరించలేని కోపంగా మారింది.

"ఛీ. దుర్మార్గుడా!! నీ అంత నీచుడు, స్వార్థపరుడు ఇంకొకడు ఉండడు. డబ్బుకు ఆశపడి నిజాయితీగా ప్రేమించిన నాలాంటి అమ్మాయిని కాదనుకుంటున్నావ్. నువ్వే ఆ పిల్లను ఇష్టపడి, నోటికొచ్చిన కథ చెప్పి నన్నొదిలించుకుంటున్నావ్. నీలాంటివాడ్ని ప్రేమించినందుకు నాకీ శాస్తి తప్పదు. నీ మొహం నాకెప్పుడూ చూపించకు.. మనుషులు ఎంత స్వార్థపరులో లోపల పెద్దాయన చక్కగా చెబుతున్నాడు. బాగా విని ఇంటికి వెళ్ళు. నీలాంటి నీచులకు చాలా అవసరం.." కోపంగా చెప్పి అతడు చెప్పేది వినిపించుకోకుండా, తనను ఆపబోయిన అతడి చేతిని విసిరికొట్టి, చెప్పులు తొడుక్కొని ఏడుస్తూ అక్కడనుంచి వెళ్ళిపోయింది రాధ.

"..మనిషికున్న అతిపెద్ద దుర్గుణం తాను చేసేది ముమ్మాటికీ సరైందే అని మనస్ఫూర్తిగా నమ్ముతూ, అదే పని అవతలి మనిషి చేస్తే సహించలేకపోవటం.." లోపల జరిగే ప్రసంగం బయటకు వినబడుతోంది స్పష్టంగా, తేలిగ్గా అర్థమయ్యేలా..

★★★

రెండు రోజుల తరువాత చందూకి ఫోన్ చేసింది రాధ. “నన్ను క్షమించు చందూ. నీ పరిస్థితి తెలుసుకోకుండా ఇష్టం వచ్చినట్టు మాట్లాడేసాను. ఇంట్లో వాళ్ళు విషం తాగి చస్తానంటే నువ్వు మటుకు ఏం చేయగలవు? నువ్వు సంతోషంగా ఉండటమే నాకు కావాల్సింది. నిజమైన ప్రేమకు అర్థం ఇదే.. చక్కగా పెళ్ళి చేసుకొని సుఖంగా జీవించు. ఉంటాను..”

క్రితం రోజే, జాతకాలు సరిగ్గా సరిపోకపోయినా అబ్బాయి పట్టుబట్టడంతో తన పెళ్లి రాకేశ్ తో నిశ్చయమైపోయిన విషయం మటుకు చందూకి చెప్పలేదు రాధ. అతడ్ని అనవసరంగా బాధ పెట్టడం ఇష్టం లేక. ని..జ..మై..న ప్రేమకు ఇదే కదా అర్థం!

.

COMMENTS